

Ode aan de Ondersteuner

Nieuwjaarsgala 26 januari 2023

Ode aan Evelyne Griffioen

Waar Evelyne is, daar is leven. Om Evelyne gonst het, het gaat niet anders. Gul van geest en hart en nog geen dag oud geweest, wie Evelyne leert kennen zal de warme kring ontdekken die telkens weer onder haar hoede ontstaat.

Ze is wijs, weet dat werk uiteindelijk altijd om mensen draait, dus houdt ze steeds de juiste sociale maat aan, die van zorg, interesse, van vrolijke verbinding en geruststellende daadkracht. Wanneer ze iets organiseert, – en iets regelen, ritselen of fiksen is haar even natuurlijk als ademen of praten – blijkt uit haar oplossingen dat ze eerst vanuit een ander heeft gedacht.

Er ontgaat haar maar weinig, ze merkt je op, ze onthoudt je, komt 'Eef' achter je verjaardag dan kun je tegen die tijd iets attents verwachten, een zoveelste uiting van haar menselijke alertheid, haar generositeit.

Opeens was daar de borrel, iedere maand, op die nieuwe fijne plek. Ondenkbaar zonder Evelyne. Opeens waren daar al die weldadige planten. En heb je de foto's al gezien, twinkkelende glazen en andere uitgelaten taferelen in flitslicht, alle lachende gezichten. Het is kerst, uitzonderlijk gezellig, een echt feest. Ook dat is Evelyne.

Een kamer voor drie, Lotte, Justine en Evelyne. De deur is open, het is een komen en gaan, maar niemand stapt ontevreden binnen en niemand staat na een vraag of verzoek ontevreden weer buiten. Zo gaat het rond Evelyne, ik hoorde haar op een heel normale dag zeggen: 'Ik doe 't gelijk.' Een werkelijk team van drie, konden haar collega's een favoriete collega verzinnen dan verzonnen ze Evelyne.

In 2019 arriveerde ze, om het drie maanden aan te kijken. Ze trof iets aan wat haar toch beviel, ze is gelukkig gebleven, ook in de tijd van het wereldvirus. En zelfs al zou ze willen, niemand hier wil Evelyne ooit meer kwijt.

Door Gustaaf Peek

